DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy powiatowej w Hrubieszowie.

Nr. 6. **dnia 15 lipca 1918.** **Rocznik I.**

Prenumerata w jednym języku rocznie 18 kor. Kwartalnie 4·50 kor.

1. Rozporządzenie z dnia 20-go czerwca 1918 r.,

dotyczące zużytkowania zbiorów rolnych.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się stosownie do art. II. ust. 2, patentu o ostanowieniu Władzy państwowej w Królestwie Polskiem z dnia 12-go września 1917 r. Nr. 75 Dz. rozp., dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, celem zabezpieczenia ważnych interesów wojennych, co następuje:

§ 1.
Płody rolne.

Płodami rolnymi w myśl tego rozporządzenia są wszelkie ziemiopłody produkowane w gospodarstwie rolnem, oraz wytwory i odpadki, uzyskane z nich przemiału lub jakiejkolwiek przeróbki.

§ 2.
Obowiązek zgłaszania.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może rozporządzić, aby każdy kto przechowuje płody rolne, zgłosił ten zapas podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli płody rolne należą do osoby trzeciej, należy w zgłoszeniu podać osobę uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób—jak producenci, kupcy, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego oznaczy w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda powiatowa.

§ 3.
Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy powiatowej—nawet jeśli obowiązek zgłaszania nie istnieje—udzielić organom Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2., co do przechowywanych przezeń płodów rolnych.

§ 4.
Urzędowe dochodzenia.

Komenda powiatowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domu (rewizyę domową), czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielenia wyjaśnień (§ 3).

Jeśli zaniechano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą—ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.
Zapiski gospodarcze, próbne omłoty.

Celem stwierdzenia wydatności plonów mażna producenta zobowiązać do dokonania próbnych omłotów zboża lub próbnego kopania roślin okopowych.

Wielkie przedsiębiorstwa rolne można zobowiązać, aby prowadziły zapiski co do wydatności plonów i zezwalały organom Zarządu wojskowego na wgląd w te zapiski.

§ 6.
Zakazy obrotu.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może:

a) zakazać sprzedawania płodów rolnych osobom, które nie zostały upoważnione do zakupna przez Zarząd wojskowy lub kupowania tychże od osób nie posiadających takiego upoważnienia;

b) przepisać ogólnie lub dla pewnych powiatów warunki, z zachowaniem których jedynie dozwolone jest kupno i sprzedaż lub każdy inny rodzaj obrotu płodów rolnych.

§ 7.
Zajęcie i kupno płodów rolnych.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może zarządzić ogólnie lub dla pewnych powiatów, że płody rolne—z wyjątkiem tych ilości, których producent sam potrzebuje dla wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych—mają być zajęte i dostarczone przez posiadacza na oznaczone miejsca odbioru

Ilości płodów rolnych, które po pokryciu powyżej określonego zapotrzebowania mają być oddane, oznaczy Komenda powiatowa według ilości głów członków rodziny i służby, rozmiaru posiadłości lub ilości sztuk bydła. Przytem może być ilość przeznaczona w obrębie pewnego obszaru do oddania ustanowiona także wspólnie dla większej ilości producentów.

Za zajęte płody rolne wapłaca się przy ich odstawie ustanowione każdego czasu ceny w gotówce.

§ 8.
Omłot, odstawa, przechowanie.

Komenda powiatowa może:

a) oznaczyć terminy, do których zajęte płody rolne muszą być wymłócone i odstawione;

b) zarządzić młockę i odstawę zajętych płodów rolnych na koszt producenta, także przed upływem tych terminów;

c) wydać stosowne zarządzenia, by zajęte płody rolne były odpowiednio przechowane.

Przytem może użyć sił roboczych, maszyn i urządzeń gospodarczych innych producentów, zająć składy i wyznaczyć za to odszkodowania.

§ 9.
Ceny.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi osobnem rozporządzeniem ceny płodów rolnych (§ 1) jakoteż za ich przemiał, przeróbkę i transport do miejsca odbioru.

§ 10.
Uregulowanie zużycia.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może w drodze rozporządzenia:

a) zakazać zużycia płodów rolnych dla pewnych celów, lub też ograniczyć konsumcyę do pewnych ilości na osobę lub sztukę bydła i dzień;

b) uregulować zaopatrzenie ludności poszczególnych gmin w środki żywności w ten sposób, że pobór ich dozwolony jest tylko przez umyślnie w tym celu ustanowione organa (komitety spożywcze) lub przez zarządy gminy;

c) ograniczyć ruch młynów i przedsiębiorstw przemysłowych przerabiających płody rolne, ustanowić nad niemi nadzór lub zamknąć je.

§ 11.
Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu wydanego na jego podstawie będą o ile czynność ta nie podlega surowszej karze—karane przez Komendę powiatową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu może być nałożoną grzywna aż do oznaczonego najwyższego wymiaru.

§ 12.

Przepadek.

Obok kary (§ 11) można orzec też przepadek płodów rolnych, które stanowią przedmiot orzeczenia karnego. Jeżeli towar już sprzedano, można orzec także przepadek ceny kupna.

Przepadek zatajonych zapasów (§§ 2, 3, 4) można orzec także wtedy, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może z cen uzyskanych za skonfiskowane płody lub z uznanych za przepadłe kwot pieniężnych przyznawać osobom, które wyróżniły się przy odkryciu karygodnego czynu wynagrodzenia co najwyżej w wysokości takiej uzyskanej ceny lub kwoty.

§ 13.

Ogłoszenie.

Oprócz obowiązującego ogłaszania ustaw, rozporządzeń i zarządzeń Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (rozporządzenie z dnia 1-go stycznia 1917 r., Nr. 1 Dz. rozp.), będą przepisy, wydane na podstawie niniejszego rozporządzenia ogłaszane w dziennikach urzędowych Komend powiatowych, w których wchodzą one w życie, ponadto podawane do ogólnej wiadomości przez umieszczenie w dziennikach, publiczne ogłaszanie i jeszcze w inny używany na miejscu sposób.

§ 14.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 r. Nr. 61 Dz. rozp., z dnia 21-go lutego 1917 r. Nr. 28 Dz. rozp., z dnia 30-go września 1917 r. Nr. 82 Dz. rozp. znosi się.

§§ 2, 3, 4 i 7 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp. nie stosują się do płodów rolnych.

§ 15.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

***Lipošćak* w. r.,**

Jenerał piechoty.

L. A. Nr. 1127.

OGŁOSZENIE.

Celem uregulowania porządku mielenia zarządza się co następuje:

1. Kolejność młynów.

Jako młyny dla producentów, będą pozostawione w ruchu, następujące młyny, które kolejno po jednym miesiącu będą pracować lub spoczywać.

TURNUS A.	TURNUS B.
1) Dziekanów, (St. Cybulski)	1) Hrubieszów, (Regel i Brandt (mały młyn)
2) „ (Towarzystwa ziemiańskie „Staszic") M. Safran et. J. Süssmann	2) Dziekanów—Moroczyn, (E. Chrzanowski)

3) Moniatycze—Nieledew, (Swiroszewska) J. Anipacz.
4) Horodło Malice J. Czech.
5) Kryłów—Szychowice, (K. Rulikowski)
6) Miętkie, (K. Mierzwiński)
7) „ — Adamówka (W. Lukatowicz
8) Werbkowice—Strzyżowiec (A. Bartoszek)
9) Mołodiatycze—Zaborce (St Sereka)
10) Mircze, (S. Hołosz)
11) „ —Modryniec, (W. Baran)
12) „ —Wiszniew (S. Kiełczewski)
13) „ —Łasków, (W. Szczucki)
14) Kryłów—Wereszyn, (P. Michalczuk)
15) Grabowiec—Czechówka, (Sz. Lasar)
16) „ —Ornatowice, (F. Rudnicki)
17) „ —Tuszanka, (G. Koziak)
18) Miączyn, (S. Führer)
19) „ —Żuków (J. Riza) L. Deanra.
20) Białopole—Siedliszcze, (E Fogel)
21) Raciborowice, (Stepaniuk) F. Lenczuk.
22) Jarosławiec—Aurelin, (W. Sankowski)
23) „ —Businiec, (J. Berger)
24) „ —Chyżowice, (M. Zimet)
25) Hrubieszów, (Regel i Brandt) mały młyn

3) Dziekanów—Czerniczyn (F. Śmiagowski
4) Moniatycze, (F. Sokulski)
5 „ —(Wolajewice, (P. Walczuk)
6) Horodło, (Slowatyński)
7) Kryłów—Małków, (J Szamaczulak. J Stanicki, L. Lipienko)
8) Miętkie—Pasieka, (Hrabia A. Komarowski)
9) Werbkowice—Kotorów, (A Lisakowski)
10) Mołodiatycze—Drogojówka, (M. Prokop)
11) Mircze—Modryń, (W. Choma)
12) „ —Wiszniów, (St Proczyan)
13) „ —Radostów, (J. Wybranowski)
14) Grabowiec—Siedlisko, (B. Reisz)
15) „ —Tuczępska, (St. Łukowicz)
16) Miączyn—Zawalew, (J Lachmam)
17) „ —Koniuchy, (J. Olszewski)
18) Białopole—Buśno, (E. Gentar)
19) Dubienka, (R. Sobol, N. Firscht)
20) Jarosławiec—Bukinia, (M. Siderska)
21) „ —Glininka, (B. Kaznodziej)
22) „ — „ (M. Tereszenko)
23) „ —Bemiszow, (St. Korkosz)

W turnusie A. mielą młyny w miesiącach, lipcu, wrześniu i listopadzie 1918. roku i w Styczniu, Marcu i Maju 1919. roku.

W turnusie B. mielą młyny w miesiącach Sierpniu, Październiku, Grudniu 1918. roku i Lutym, Kwietniu, i Czerwcu 1919. roku.

2.] Okres pracy dla każdego młyna kończy się bezwarunkowo z ostatniem dniem każdego miesiąca.

3.] Oprócz przeznaczonego miesiąca dla każdego młyna, nie może żaden młyn być w ruchu.

II. Księgi młynarskie.

Każdy młynarz musi bezwarunkowo używać przepisanych ksiąg młynarskich i w tychże każdy wpływ zboża i wszelki wydatek gotowych produktów młynarskich wpisywać.

Księgi młynarskie są do otrzymania w Oddziele rolniczym c i k. Komendy Powiatowej.

Księgi te muszą się znajdować stale w młynie i do wglądnięcia organom kontrolującym przygotowane. Przy każdej kontroli ma organ, kontrolujący zanotować w księdze młynarskiej znaleziony stan zapasów.

III. Pozwolenie na przemiał.

Dotychczasowe pozwolenia na mielenie będą przez nowe zastępione.

Składają się one z trzech odcinków, z których I-szy i drugi wypełnia władza, wydająca pozwolenie, natomiast odcinek III-ci przez młynarza po przemiale ma być wypełniony.

Odcinek I-szy pozostaje w zeszycie, odcinek II-gi otrzymuje młynarz, który jako załącznik do księgi młynarskiej przechować musi.

Odcinek III-ci, który wypełnia młynarz stanowi równocześnie legitymacyę na przewóz mlewa do domu, musi być natychmiast sołtysowi danej miejscowości oddany, który je zbiera i co tygodnia do urzędu gminnego oddaje. W urzędzie gminnym będzie odci-

nek III-ci do pozostałego w zeszycie odcinka I-szego wklejony. Pozwolenie na przemiał dla mniejszych producentów wypełnia dotyczący urząd gminny, a odnośny posterunek żandarmeryi kontroluje i stwierdza. Pozwolenie na przemiał bez potwierdzenia żandarmeryi jest nieważne. Dla zarządu dóbr udziela pozwolenia, dotycząca Komenda rejonowa. Przy udzieleniu pozwolenia na przemiał musi być przepisana na głowę kwota bezwarunkowo zachowana. Każdy przewóz zboża lub produktów młynarskich do młyna lub z młyna bez pozwolenia na mlewo jest wzbroniony, produkty owe będą bezwzględnie skonfiskowane. Druki pozwoleń na mlewo w zeszytach są w dotyczących komendach rajonowych za opłatą własnych kosztów do otrzymania. Na pokrycie tych kosztów, może władza, wydająca pozwolenie od producentów za każde pozwolenie na mlewo ściągać 30 h.

Pozwolenia na mlewo są tylko na 6 dni ważne,

w którym to czasie zboże musi być zmielone i z młyna wywiezione. Przekroczenie tego terminu tworzy podstawę do konfiskaty.

IV. Mielenie w nocy.

To jest w miesiącach letnich od godz. 8-ej wieczór do godz. 6-tej rano, a w miesiącach zimowych od godz. 6-tej wieczór do godz. 8-ej rano jest najsurowiej wzbronione.

V. Kary.

Każde przekroczenie tych postanowień oprócz kary pieniężnej lub aresztu, będzie zamknięciem młyna i konfiskatą towarów ukarane.

Postanowienia te nabierają mocy, obowiązującej z dniem 1 lipca 1918 roku.

№ 932 K. R.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzenie z dnia 21-go maja 1918 r.,
dotyczące uregulowania obrotu workami.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., № 61 Dz. rozp. dotyczące zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Przedmiot rozporządzenia.

Jako worki w myśl niniejszego rozporządzenia należy uważać wszystkie nowe, jakoteż stare, używane i wymagające naprawy worki o pojemności wyżej 16 kg. (1 Pud) zboża, a to bez względu na ich pierwotne przeznaczenie jak również na rodzaj materyału z jakiego są sporządzone.

§ 2.

Zajęcie i wywłaszczenie.

Wszystkie na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego znajdujące się worki (§ 1) zostają wywłaszczone, równocześnie zaś zakazany wolny handel i obrót workami oraz ich przerabianie. Aż do ukończenia postępowania wywłaszczającego zostają worki zajęte.

§ 3.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy właściciel, posiadacz lub przechowawca worków w ilości powyżej 10-ciu sztuk jest obowiązany zgłosić je we właściwej c. i k. Komendzie powiatowej do 1-go lipca 1918 r.

§ 4.

Obowiązek oddania.

Każdy właściciel, posiadacz lub przechowawca worków, jest obowiązany odstąpić wszystkie swoje zapasy worków wynoszące ponad 10 sztuk legitymowanym przez Centralę dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie agentom „Zakładu dla zakupu i rozdziału worków c. i k. Centrali dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie", skoro ci u niego zgłoszą i wyligitymują się a to po cenach odpowiednich na podstawie dowolnego porozumienia ustalonych.

Następujące ceny ustanawia się jako odpowiednie

za 5—6 pudowe (80—100 kg.) worki na mąkę, cukier i nasiona . . od K. 7.—do 9.—
„ 4—6 „ (65—100 kg.) „ „ zboże i inne produkta . . „ K. 4.— „ 7.—
za wszystkie mniejsze worki, jak również wszelkie worki niezdatne do przechowywania produktów (worki na paszę treściwą, sól melassę, nawozy sztuczne, węgle i t. p.) . . . od K. 2.—do 4.—

Ceny te rozumieją się za worki używane, niepodarte, targowej jakości.

Za zupełnie nowe oraz specyalnie dobrej jakości worki (lniane, konopne i t. p.) może być cena ustanowiona jako odpowiednia, podwyższona do 50%.

Przy workach potrzebujących naprawy może nastąpić odpowiednia obniżka ceny aż do 25%.

W razie nie dojścia do skutku porozumienia co do ceny, oznacza ją c. i k. Komenda powiatowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców, przyczem za podstawę służy cena tu jako odpowiednia ustanowiona.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Każdemu właścicielowi, posiadaczowi lub przechowawcy worków, wzbraniającemu się oddać swe zapasy legitymowanym agentom mimo zaofiarowania ceny odpowiedniej po myśli § 4-tego niniejszego rozporządzenia, zostaną one przymusowe wywłaszczone.

Wywłaszczenie przeprowadza właściwa c. i k. Komenda powiatowa na wniosek legitymowanego agenta.

Na wypadek wywłaszczenia ma wywłaszczony jedynie prawo do połowy ceny odpowiedniej określonej § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Zwolnienie dla celów handlowych, przemysłowych i rolniczych.

Od obowiązku oddania w myśl § 4-tego tego rozporządzenia są zwolnione worki, których kupcy, przedsiębiorstwa przemysłowe i rolnicy potrzebują do dalszego prowadzenia swoich przedsiębiorstw.

Granice w jakich zwolnienie ma nastąpić określa na prośbę strony, właściwa c. i k. Komenda powiatowa.

§ 7.

Pokrycie zapotrzebowania ludności.

Celem pokrycia zapotrzebowania ludności urządzi Zakład zakupu i rozdziału worków przy c. i k. Centrali dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, przynajmniej po jednej składnicy dla drobnej rozsprzedaży worków w siedzibie każdej c. i k. Komendy powiatowej.

W składnicach dla drobnej rozsprzedaży sprzedawane będą worki na podstawie pozwoleń do zakupna, wydawanych przez c. i k. Komendy powiatowe stronom w miarę stwierdzenia istotnej potrzeby, a to po stałych cenach wedle cennika ogłaszanego od czasu do czasu przez c. i k Centralę dla spożytkowania płodów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 8.

Urzędowe dochodzenia.

C. i k. komenda powiatowa może w każdej chwili przez oględziny lub przeszukanie domu stwierdzić czy obowiązkowi zgłoszenia nałożonemu § 3-cim tego rozporządzenia uczyniono zadość.

W razie zaniechania lub niezgodnego z prawdą zgłoszenia winna strona obowiązana do zgłoszenia ponieść koszta tego dochodzenia. Stosownie do wyników dochodzenia zarządzone być może wywłaszczenie po myśl § 5 i ukaranie po myśli § 9 tego rozporządzenia.

§ 9.

Postanowienia karne.

Kto zaniecha zgłoszenia przepisanego w § 3 tego rozporządzenia lub podaje przy głoszeniu nieprawdziwe okoliczności lub w tem współdziała,

kto wzbrania się dopełnić obowiązkowi oddania w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia,

albo w myśl § 1 i 2 tego rozporządzenia zajęte zapasów worki zataja albo bezprawnie usuwa z miejsca ich przechowania, będzie karany przez c. i k. Komendę powiatową o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny, grzywną do K. 10.000 lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Obok kary można w szczególności w razie zaniechania zgłoszenia po myśli § 3-go tego rozporządzenia orzec przepadek zapasów.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia (3 czerwca 1918).

L. A. Nr. 1301. 8/6 1918.

4. Zwrot zaliczek udzielonych rolnikom.

1.) Wszystkie długi rolne na rzecz wojskowej administracyi a to, za orkę nasiona, zaliczki, na spodziewane żniwa i t. p. należy natychmiast wyrównać.

2.) Do wyrownania tych zaległości, będą w pierwszej linii użyte eventualne należytości rolników za dostarczone produkty.

3.) Wyjątkowo w tych wypadkach, gdzie położenie gospodarcze dłużnika przez natychmiastowe ściagnięcie długów, mogłoby być narażonem, c. i k. komenda powiat może przedłużyć termin płatności, jednakże w żadnym wypadku nie poza 1. Listopad 1918. Prośby przeto o dalsze przedłużenie terminu nie należy wnosić.

4.) celem ustalenia terminu płatności i sprawdzenia kwoty dłużnej, mają się wszyscy dłużnicy a mianowicze należący do komendy rajonowej.

Hrubieszów 27. czerwca 1918 o godz. 9 przed połud.

Kryłów	3. lipca	„	„ „	„
Werbkowice	5. lipca	„	„ „	„
Grabowiec	8. lipca	„	„ „	„
Białopole	10. lipca	„	„ „	„

wraz ze swemi wyciągami dłużnymi zjawić się w c. i k. komendzie powiat

5.) Na wypadek nie dotrzymania na tej drodze ustalonego terminu płatności, będzie ściągnięcie długu w drodze egzekucyjnej bezwzględnie przeprowadzone.

6.) Towarz. rolnicze „Związek Ziemian" w Lublinie nie obejmuje jak przedtem projektowane było wszystkich długów swych członków za orkę, lecz zapewnia pojedynczym rolnikom, którzy się w tym względzie zwrócą, od wypadku do wypadku pożyczkę na zapłacenie tego długu.

5. Premie za mapy.

Zwraca się uwagę ludności, że mapy i szkice zajętych obszarów Królestwa Polskiego przez austryacko-węgierski Zarząd wojskowy, jakoteż mapy na krórych uwidoczniono granice dawnych obwodów pod rosyjskim Zarządem i uwidoczniono powiaty utworzone przez c. i k. Urzędy — należy oddać Komendzie powiatowej.

Znalezcom wzg. przesyłającym ważne mapy może być udzielona premia w wysokości do 10 koron.

Decyzyę co do ważności znalezionych map zastrzega sobie J. G. W.

6. Przepisy o gaszeniu pożarów lasów w Polsce.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych Księstwa warszawskiego z dnia 24. maja 1808 „Ogaszeniu pożarów lasów"

(Zbior przepisów Królestwa Polskiego, Oddział dla spraw wewnętrznych Część 4. Świadczenie gminne t. 1 Str. 666 ff.)

§ 1. W lesie albo w odległości 100 kroków od niego nie wolno rozniecać ognia lub w czasie posuchy palić tytoniu albo w porze nocnej łowić przy ogniu ryb lub raków. Pasterzom i robotnikom leśnym nie wolno mieć przy sobie żadnych narzędzi, służących do wzniecania ognia.

§ 2. Popiołu i węgla nie wolno wypalać w gąszczu leśnym, lecz na wolnem przez urzędy leśne wyznaczonem miejscu; osobom tem się trudniącym nie wolno się oddalać dalej jak na sto kroków od ogniska.

§ 3. Od 1. marca do 1. Listopada nie wolno nikomu używać do strzelania nabojów przybijanych pakułami lub papierem.

§ 4. Kto w pobliżu lasów państwowych pragnie wykarczować łąki i pola pokryte zaroślami musi o tem powiadomić władzę miejscową i urzędnika leśnego. Takie korczowiska mogą być wypalone przy suchej pogodzie, albo gdy wiatr wieje od lasu, w obecności urzędnika leśnego i muszą być przytem otoczone małym rowem. Gasnącego ognia nie wolno nigdy pozostawić bez dozoru.

§ 5. Sprawca ognia musi szkodę stosownie do oszacowania wynagrodzić. W tym względzie są odpowiedzialne gminy za swoich pasterzy, zarządy dóbr za swoich ludzi i osoby, które trudnią się w lasach obrabianiem materyałów drzewnych, za swoich robotników.

§ 8. Na pierwsze doniesienie o pożarze lasu muszą wszyscy mieszkańcy sąsiednich osad położonych w obrębie $1\frac{1}{2}$ mili zaopatrzeni w łopaty, haki i siekiery spieszyć do gaszenia.

2. Rozporządzenie komisyi rządowej dla finansów dnia 7 (19) maja 1847. „Zbiór i odnowienie rozporządzeń odnoszących się do pożarów lasów".

(Zbiór administracyjnych przepisów Królestwa polskiego, Oddział skarbowy t. 14 odnoszących się do lasów państwowych str. 146 ff.)

§ 1. Celem ochrony lasów państwowych przed pożarami nie wolno nikomu w miesiącach letnich:

1) w lasach palić tytoniu w otwartych fajkach,

2) w lasach albo oddaleniu najmniej jak 300 kroków wzniecać ognia, albo chociaż w większem oddaleniu opuszczać rozłożonego ognia, zanim całkiem ugaszonym nie zostanie,

3) w lasach chodzić, jeździć konno lub wozem z pochodniami lub lampami palącemi się tłuszczem,

4) Ryb lub raków łowić przy ogniu na wodach znajdujących się w lesie albo w oddaleniu nie mniej jak na 100 kroków od tegoż,

5) pasterzom i robotnikom leśnym nie wolno mieć przy sobie od 1 kwietnia do końca września żadnych narzędzi, służących do wzniecania ognia.

6) od 1. marca do 1. listopada nie wolno nikomu używać do strzelania w lasach nabojów przybijanych kłakami lub papierem,

7) popiół i węgiel wolno tylko wypalać na miejscach wyznaczonych do tego przez władze leśne i trudniący się tem nie mogą się oddalać dalej jak na 100 kroków od ognia,

8) w lesie lub w pobliżu lasu nie wolno wzniecać ognia do spalenia chrustu, mchu i trawy przy czyszczeniu bez zezwolenia leśniczego. Przekroczenia tych przepisów będą karane według obowiązujących ustaw.

§ 2. Każdy kto ogień w lesie spostrzeże jest obowiązany natychmiast w najbliższym osiedleniu donieść i zażądać pomocy. Władza miejscowa tych osiedleń o ile one położone są w obrębie $1\frac{1}{2}$ milowym od miejsca ognia jest obowiązaną wezwać mieszkańców do spieszenia z pomocą. Na to wezwanie muszą natychmiast spieszyć mieszkańcy zaopatrzeni w łopaty, haki i siekiery. Także mieszkańcy dalszych osiedleń nie mogą odmawiać pomocy o ile zostali wezwani do tego przez władze.

§ 3) Pomagający przy gaszeniu muszą całkowicie się stosować do zarządzeń urzędników kierujących gaszeniem lub przełożonych zarządu leśnego i nie mogą na własną rękę oddalać się od miejsca pożaru.

§ 5. W każdym roku w kwietniu mają być podane do wiadomości mieszkańców przez naczelnika gminy lub burmistrza przepisy § 1 i 2 jakoteż postanowienia karne.

Podczas pożaru muszą urzędnicy leśni kierować gaszeniem ognia dawać odpowiednie wskazówki przybyłym do akcyi ratunkowej czuwać nad ich wykonaniem. Każdy sołtys musi przytem swoją osadę nadzorować.

3. Zarząd gubernialny Królestwa Polskiego z r. 1892 § 216 1 Punkt 6 obowiązkiem naczelnika gminy jest:

5) wdrożyć przepisane policyjne środki ostrożności przed pożarami.

6. przy pożarach wydać potrzebne zarządzenia i natychmiast donieść władzy policyjnej.

4. Ustawa o karach wymierzanych przez sędziów pokoju.

§ 90. Za wyrabianie lub składanie materyałów łatwo zapalnych w miejscach, niebezpieczeństwem ognia zagrażających albo też za wyrabianie lub składanie tychże materyałów bez należytej ostrożności winni ulegną karze pieniężnej do 25 rub.

§ 92. Za palenie tytoniu w lasach szpilkowych w porze gorącej lub suchej winni ulegną karze pieniężnej do 10 rub.

§ 95. Za przekroczenie przepisów ostrożności przed ogniem za obrębem miejsc mieszkalnych a mianowicie:

1) za rozkładanie ognia lub nieostrożne obchodzenie się z nim w bliskości lasów, zarośli i t. d.;

2) za oddalenie się od rozłożonego ognia bez poprzedniego zgaszenia go;

3) za wypalenie zarośli, korzeni, gałęzi, i t. p. bez zachowania przepisanych prawideł w czasie zabronionym;

4) za pędzenie dziegciu, smoły, za wypalanie węgla i wyrabianie potażu bez zachowania odnośnych przepisów albo w czasie zabronionym;

5) za używanie pakół albo lnu do nabojów przy strzelaniu w lesie winni ulegną karze pieniężne do 10 rub.

§ 96. Za nieprzybycie do gaszenia pożaru z odpowiedniemi narzędziami tam gdzie to jest przepisane tudzież za nieprzybycie do gaszenia pożaru na wezwanie władzy bez słusznej przyczyny lub za samowolne odejście z miejsca pożaru winni ulegną karze pieniężnej do 10 rub.

V. Nr. 3950. 22/5. 1918.

7. Odbudowa zniszczonych miejscowości.

C. i k. Jen. Gub. Wojskowe w Lublinie zauważyło, że poszczególni pogorzelcy którym na odbudowę spalonych względnie zburzonych obejść przydzielony zostaje bądź darmo bądź po zniżonych cenach z lasów rządowych względnie cerkiewnych budulcowy materyał, materyał ten sprzedają i w ten sposób utrudniają odbudowę kraju.

C. i k. Jen. Gub. Wojskowe zauważyło równocześnie, że o ile handel materyałem, przeznaczonym do odbudowy kraju nie ustanie, natenczas wydawanie materyału budulcowego z rządowych lasów zostanie całkowicie zastanowione.

Treść tego rozporządzenia podać należy w sposób jak najobszerniejszy, do powszechnej wiadomości.

Ponadto poleca się P. Wójtom (Burmistrzom) aby o wypadkach nielegalnego postępywania miejscowej ludności donosili natychmiast c. i k. Komendzie powiatowej a to celem pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności.

10/6. 1918.

8. Ograniczenie obrotu telegraficznego.

Według zawiadomienia 4. Komendy Generalnej № 28. 653 z 4 maja 1918 przybrał obrót telegraficzny tak ogromne rozmiary, że musi się jak najenergiczniej wystąpić przeciw bezmyślnemu używaniu tego najważniejszego środka połączającego.

Aby temu zaradzić, zarządza się, że telegraf używać można tylko w bardzo pilnych wypadkach jako to: w wypadkach śmierci, chorób członków rodziny, nie cierpiących zwłoki interesów handlowych.

Konieczność musi być potwierdzona przez Magistrat wzgl. Urząd gminny.

Sprawy które załatwić można w inny sposób a listownie załatwienie nie pociągnie za sobą żadnego niebezpieczeństwa (życzenia, doniesienia o przyjeździe, zapytania o powodzeniu krewnych i t. p.) nie będą w przyszłości dopuszczone do telegraficznego wysyłania.

O tem się ludność zawiadamia i poleca się do dokładnego zastosowania.

9. Przesyłki pieniężne do okupacyi niemieckiej i Niemiec.

W skutek rozkazu N. K. A. Tel. № 52818 z 26. 11. 1916 wolno tak cywilnym jak wojskowym osobom w jednym dniu wysyłać do warszawskiego generalnego gubernatorstwa i do Niemiec tylko jeden przekaz pieniężny a to najwyżej na 800 marek.

W celu zapobieżenia nieczystym spekulacyom wolno urzędom pocztowym etapowym przyjmować przekazy pieniężne na większe kwoty tylko wtenczas, gdy upoważnienie do wysyłki tych pieniędzy udowodni się przez okazanie rachunków e. t. c.

Na znak poprzedniego zbadania takich przekazów przed przyjęciem, ma kierownik urzędu pocztowego umieścić na przekazie obok cyfry uwagę „unbedenklich“.

W celu dalszego zbadania należy przekazy przedstawić przed nadaniem c. i k. Komendzie powiatowej.

Gdy i tam nie stwierdzono żadnego podejrzenia, należy przekazy zaopatrzyć stampilią Komendy i podpisem adjutanta wzgl. jego zastępcy.

10 Uiszczanie opłat stemplowych od weksli ponad 1000 rubli.

Reskryptem z dnia 10. maja 1918 F. A. Nr. 301 131 zarządziło c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo następujący sposób uiszczania opłaty stemplowej od weksli ponad 1000 rb.

Przy sumie weksla nad 1000 rb. należy uiszczać opłatę stemplową (po 20 kop. od każdych 100 Rb.)

a) do 20 rb. tylko przez nalepianie marek stemplowych;

b) ponad 20 rb. przez nalepianie marek stemplowych lub przez złożenie gotówki.

W razie uiszczania opłaty stemplowej markami stemplowemi, należy je nalepić na lewej części pierwszej strony blankietu, następnie blankiet przedłożyć do obliterowania właściwemu urzędowi.

Do obliterowania marek stemplowych są upoważnione:

a) wszystkie oddziały skarbowe przy c. i k. Komendach powiatowych (przy Komendach powiatowych z oddziałami skarbowymi dla podatków niestałych oddziały należytościowe)

b) wszystkie Kasy przy c. i k Komendach powiatowych;

c) notarjusze i sędziowie pokoju.

Uiszczenie opłaty gotówką może być uskutecznione tylko w Kasie c. i k. Komendy powiatowej

Jeśli weksel wystawiono bez uiszczania opłaty stemplowej, posiadacz weksla nieostemplowanego może się uchylić od skutków karnych a art. 173 ustawy o opłatach stemplowych przez dodatkowe uiszczenie opłaty w 30 dniach od wystawienia weksla w każdym razie jednak, przed umieszczeniem podpisu przyjemcy, względnie przed uczynieniem użytku urzędowego z weksla (art. 119 i art. 130 ustawy o opłatach stemplowych.)

11. 10-cio halerzowe monety niklowe, dalsze przyjmowanie.

Wskutek rozporządzeń c. k. Min. Skarb. z 15. IV (Dz rozp. państ. No. 139) i król. węg. Min. skarb. z 22 IV 1918, dziesięcio-halerzowe monety niklowe tak węgierski jak austryackie, które miały być wykupione do 30. kwietnia 1918, będą jeszcze nadal przyjmowane także przez wojskowe kasy według nominalnej wartości przy wszystkich zapłatach jak również w drodze wymiany.

V. Nr. 1352/24. 20/5. 1918.

12. Podwyższenie wynagrodzenia za podwody.

W myśl Punktu rozkazu 14 c i k. Jen Gub. wojskowego w Lublinie Nr 37 ustalone zostały z dniem 1. kwietnia br. należytości za podwody jak następuje:

1). za jedną podwodę dwukonną płaci się 2 k. 30 h.
za godzinę jazdy.

2). za jedną podwodę jednokonną płaci się 1 k. 55 h
za godzinę jazdy.

Z tych wynagrodzeń, oblicza się przy podwodzie dwukonnej 50 h dla woźnicy a 1 k. 80 h. dla właściciela podwody natomiast przy podwodzie jednokonnej 50 h. dla woźnicy, a 1 k. 05 h. dla właściciela podwody albo jednego konia wierzchowego.

Wedle tych samych norm oblicza się wynagrodzenie za podwody dostawione do polowej kolejki konnej.

$13/_7$. 1918.

13 Nieupoważnione zakupno koni.

Zakupno koni dla Armii i Zarządu wojskowego nastąpi zasadniczo jedynie podług wskazówek c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego w Lublinie przez powiatowe komendy uzupełniające dla zakupna koni.

Zakupno koni wprost przez oddziały, zakłady etc. wzgl. poszczególne organy wojskowe jest bez wyjątku zabronione.

Do zakupna koni w większej ilości upoważnieni są tylko legitymowani dostawcy powiatowych komend dla zakupna koni uzupełniających.

Prywatny obrót handlowy końmi uregulowano rozporządzeniem c. i k. Jen. Gub. Wojsk. (V. B. XVIII z 1916) Przewóz koni w prywatnym obrocie handlowym z jednego powiatu do drugiego zależy wyłącznie od pozwolenia J. G. W.

Na podstawie § 16, 48 rozporządzenia N. K. A. (V. B. c. i k. Z. W. w P. z 1915) zabrania się wogólności wyprowadzania koni z powiatu, zaopatrzonych kartami przeznaczenia. Wyjątki stanowią tylko te konie, które zostały zakupione przez komendy pow. uzupełniające (komisye zakupu koni) wzgl. przez tychże legitymowanych dostawców.

Przepisy te podaje się do powszechnej wiadomości w celu ścisłego przestrzegania.

E. Nr. $723/_{11}$. F. A. z 5/VII. 1918.

14. Przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków.

Niniejszym wzywa się wszystkie w tut. powiecie stowarzyszenia, spółki, zakłady etc. obowiązane do publicznego składania rachunków, aby bezwłocznie przedłożyły Oddziałowi skarbowemu tut. Komendy powiatowej sprawozdania rachunkowe za rok 1917, zestawienia podstaw opodatkowania jakoteż kwity na zapłacone kwoty podatkowe (:art. 471. ust. o podatku przem. i § 65 instr. z 5/II. 1899:).

№ $1/_{48}$ K. R.

15. CENY WYTYCZNE.

za miesiąc lipiec 1918.

Niniejszem ogłasza się ceny wytyczne na miesiąc **lipiec 1918.** Ogłoszone ceny wytyczne mają za cel służyć sprzedającym i kupującym za ogólną wskazówkę przy oznaczaniu ceny kupna sprzedaży, od której wprawdzie nie bezwarunkowo, jednakowoż w regule odstąpić nie wolno. Jeżeli sprzedający nie wykaże przed c. i k. Komendą powiatową dostatecznych dowodów, dla których chciałby uzyskać wyższą cenę, naraża się na dochodzenie z powodu rozmyślnego podbijania cen. Ceny najwyższe maksymalne są to urzędownie ustanowione ceny, które pod żadnym warunkiem przerkoczone być nie mogą, a ich przekroczenie stanowi samo przez się czyn karygodny, bez względu na poniesione koszta zakupu towaru i inne wydatki.

Rekwizycye uskuteczniane przez organy wojskowe będą obliczane na podstawie ogłoszonych w obwieszczeniu cen wytycznych, które w tym wypadku uchodzą jako maksymalne ceny dla wojska.

Każdy sprzedający (handlarz) ma umieścić w miejscu widocznem wyraźnie i czytelnie wypisane ceny towarów które można nabyć w jego sklepie według jakości i ilości towarów. Ilość towarów należy wyrazić w używanych rosyjskich jednostkach (funt, pud,) a ceny w walucie koronowej. W walucie koronowej muszą być przyjmowane wszelkie zapłaty i świadczenia, których cena jest oznaczona z urzędu i których Komenda i organa c. i k. Zarządu wojskowego przymusowo żądają.

Dla kupujących w walucie rublowej należy zasadniczo przerachować walutę rublową na każdorazowo urzędownie obowiązujący kurs rubla.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendę powiatową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do trzech miesięcy.

Sklepy i handle, które nie zastosują się do niniejszego rozporządzenia zostaną zamknięte, a w razie potrzeby może też nastąpić odebranie uprawnienia przemysłowego.

Przy towarach przy których w rubryce „Uwaga" nic nie uwidoczniono podane ceny są wytycznemi

TOWARY	Handel detalicz. Jednostka miary	K.	h.	Handel hurtow. Jednostka miary	K.	h.	Uwaga
mięso wołowe z kośćmi	1 f	3	—				
mięso wołowe bez kości —	„	3	20				
mięso wołowe polędwica —	„	3	60				
mięso koszerne —	„	3	50				
cielęcina — —	„	3	25				
polędwica wieprz.	„	5	—				
wieprzowina bez kości lub z kośćmi	„	3	—				
wędliny bez kości	„	4	—				
sadło — —	„	5	60				
słonina — —	„	6	50				
smalec wieprzowy	„	6	50				
zwykła kiełbasa —	„	4	20				
krakowska „ —	„	5	—				
salceson —	„	4	20				
„ „ domowy	„	5	—				
szynka surowa —	„	4	—				
„ „ gotowana	„	5	50				
„ „ zawijana	„	6	—				
kury żywe —	1 f.	3	50	1 f	3	—	
„ nieżywe —	„	5	—	„	3	70	
karpie — —	„	2	50	„	2	20	
szczupaki —	„	4	—	„	3	80	
śledź — —	1 Szt.	—	4 do 8	—	—	—	
mąka pszen. biała	1 f.	—	42				Ceny maksymalne
„ „ razowa	„		38				
„ żytnia pytl.	„		35				
„ „ razowa	„		32				
„ jęczmienna —	„		42				
kasza jęczm. średn	„		44				
chleb ciem. (miesz.)	„	—	37				
groch — —	„	1	20	1 f.	1	—	
bobik — —	„	—	50	„	—	40	
grysik — —	„	1	60	„	1	40	
soczewica — —	„	—	80	„	—	70	
otręby — —	„	—	15	„	—	12	
fasola — —	„	2	—	„	1	90	
*) mleko niezbieran tłuszczu mlecznego	1 litra	—	90	1 litra	—	90	
ser domowy twaróg	1 f.	1	50	1 f.	1	40	
masło deserowy —	„	10	—	„	9	—	
masło do gotowania	„	8	—	„	7	—	
ser twardy —	„	8	50	„	8	—	
jaja — — —	1 Szt.	—	25	1 Szt.	—	22	
liście bobkowe —	1 f	4	50				Ceny monopolowe
kawa palona —	„	14	—				
herbata — —	„	15	—				
cukier nierafin —	„	3	28				
cukier rafin. —	„						
sól — — —	„	—	27				
pieprz — —	„	20	—				
pasta do butów —	„	2	—				
kminek — —	„	2	—				
drożdże — —	„	7	—	1 f.	6	50	
drożdże prasowane	„	3	40				
miód — —	„	6	—				
drożdże spirytusowe	„	8	—	„	7	—	
rodzynki — —	„	4	80				
papryka — —	„	10	—				
cykorya (Paczka)	„	3	45				
cykorya (pół pacz.)	1/2 f	1	75				
ocet — —	1 litra	2	—				
sardynki — —		von 2 bis 6	40 —				Qualität
ziemniaki — —	1 f	—	15	1 f.	—	10	
kapusta kwaśna —	„		60	„		60	
kapusta — —	„		10	„		8	
marchew — —	„		30	„		25	
buraki czerwone —	„		25	„	—	22	
cebula — —	„	1	40	„	—	30	

TOWARY	Handel detalicz. Jednostka miary	K.	h.	Handel hurtow. Jednostka miary	K.	h.	Uwaga
czosnek — —	1 f.	1	10	1 f.	1	—	
hrzan — —	„	—	15	„	—	12	
ogórki kwaśne —	„		38	„		35	
wiśnie — —	„		60	„		55	
agrest — —	„		60	„		55	
poziomki — —	„	1	—	„		95	
borówki — —	„	—	50	„		45	
ogórki — —	„	—	30	„		25	
pietruszka — —	„		40	„		35	
sałata — —	„	1	—	„		95	
szpinak — —	„	1	—	„		95	
rzodkiewka —	„	—	50	„		45	
rzodkiew — —	„	—	40	„	—	35	
gruszki — —	1 f.	—	56	1 f.	—	52	
gruszki suszone —	„	1	50	„	1	40	
jabłka — —	„	—	54	„	—	50	
jabłka suszone —	„	1	10	„	1	—	
śliwki suszone —	„	2	50	„	2	35	
czernice — —	„	—	50	„	—	40	
marmolada —	„	3	60	1 kg	3	50	
powidła — —	„	4	30	„	4	20	
BYDŁO. żywej wagi:							
od 160 kg. (10 P.) do 200 kg. ($12^1/_2$ P.)				1 kg.	2	50	
„ 201 „ ($12^1/_2$ „) „ 300 „ ($18^3/_4$ „)				„	3	—	
„ 301 „ ($18^3/_4$ „) „ 350 „ ($21^7/_8$ „)					3	50	
„ 351 „ ($21^7/_8$ „) „ 500 „ ($31^1/_4$ „)				„	4	50	
powyżej 501 kg. ($31^1/_4$ pud.)				„	5	—	nur Mastschweine sonst tylko tuczone zresztą 8 k
ŚWINIE							
od 35 kg. ($2^1/_5$ P.) do 60 kg ($3^3/_4$ P.)				„	5	—	
„ 61 „ ($3^7/_4$ „ „ 75 „ ($4^5/_8$ „)				„	6	—	
„ 76 „ ($4^5/_3$ „ „ 100 „ ($6^1/_4$ „)				„	8	—	
„ 101 „ ($6\ /_4$ „ „ 160 „ (10 „)				„	9	—	
powyżej 160 kg. (10 pud.)				„	9	—	
siano nieprasowane				100 kg	12		Ceny maksymalne
„ prasowane —				„	14		
słoma nieprasowan				„	08		
„ prasowane —				„	06		
drzewo łupow. twar	Rm. 2	36		Rm. 2	26		
„ „ mięk.	„	31		„	21		
okrągłaki twarde —	„	32		„	22		
„ miękie —	„	28		„	18		
gałęzi twarde —	„	—		„	—		
„ miękie —	„	12		„	—		
nafta — —	1 l.	—	53	1 pud	21	20	
spirytus do palenia	—		—	1 litra	1	80	
zapałki —	1 Szt.	—	12	10 Szt.	1	—	
świece paraf. zwykł		3	60	1 f.	3	30	
mydło zwykłe		8	80	„	8	70	
„ wojenne	1 f.	2	—	—		—	
soda — —	„		90	1 f.		78	
wino zwyczajne —				3/4 l	von 4 bis 8		
piwo — —				1 litra	1	80	loco Hrub
wódka — —				2/5 l	3	60	
rum — —				1 litra	v. 10 bis 18		
woda sodowa —				„	—	10	
węgle grube	1 pud	5	90	1 pud.	4	90	
„ kostkowe I	„	5	40	„	4	40	
„ „ II	„	—		„	—	—	
„ Grys	„	4	90	„	3	90	

Ceny należy uwidocznic na tabliczkach, zatkniętych w towarach w sklepach jak i na targu.

V. Nr. 5397.

16. Dodatek do dziennika urzędowego.

Zasiłki dla rodzin, których żywiciele przytrzymywani są w nieprzyjacielskim kraju względnie zostali tam wygnani

Niezamożnym rodzinom austryackich obywateli, którzy wskutek wypadków wojennych zostali przymusowo zatrzymani, względnie wygnani do nieprzyjacielskiego kraju, zamieszkującym w zajętych przez austryacko-węgierskie wojska obszarach (:obszarach okupacyjnych:) przyznawać się będzie wskutek rozporządzenia N. K. A. Q. Nr. 38846 z 26./4. 1918. zasiłki na utrzymanie pod następującymi warunkami:

1.) Jeżeli rodzina udowodni, że swego czasu nastąpiło rozłączenie z jej żywicielem przez bezpośredni wpływ, nieprzyjaciela, albo przez stan wojenny, dalej że nie jest w możności opędzić wydatków na utrzymanie z własnego kapitału względnie dochodu.

2.) Prawo do pobierania zasiłku mają w myśl niniejszej ustawy osoby, którym internowany dawał utrzymanie i których byt przez to został zagrożony, że internowany nie jest w możności dalej utrzymywać swojej rodziny.—

3.) Nieprzyjacielskie kraje są te, które są na wojennej stopie z Austryą.—

4.) Zasiłek na utrzynanie wynosi dla wszystkich uprawnionych osób 2 (:dwie:) korony dziennie.—

5.) Prośby o przyznanie zasiłku należy przedkładać c. i k. Komendzie powiatowej przez Wójta odnośnej gminy.—

Alfred Weiss v. Ulog
c. i k. Pułkownik.

Drukarnia Gutfeld, Hrubieszów